

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124211980
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7124211980.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Elišky Har Tzvi vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. H., J. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., dieťa matky: X. O.Á., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XX/B, XXX XX H. - L., právne zastúpenej advokátom JUDr. Filipom Gaľom, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice - mestská časť Juh, a otca: I. H., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Y. N. XXA, XXX XX H. - L., Y..Č.. G. Z. X, XXX XX H., právne zastúpeného advokátkou JUDr. Denisou Holováčovou, so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č.k. 79P/92/2024-208 zo dňa 15. mája 2025, takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie s upresnením, že sa dočasne mení rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-216 zo dňa 16.04.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-349 zo dňa 08.04.2020 vo výrokoch I. a II.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom vo veci samej otec žiada zmenu rozhodnutia Okresného súdu Košice II, sp. zn. 19P/25/2020 zo dňa 16.04.2021 v časti určenia vyživovacej povinnosti. V priebehu konania doplnil otec podaný návrh a žiadal, aby súd zveril maloletého do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, rozhodol o vyživovacej povinnosti matky a styku matky s maloletým. Podaním doručeným dňa 07.05.2025 kolízny opatrovník podal aktuálnu správu vo veci maloletého, poukázal na vyjadrenie maloletého a súdu ponechal na zváženie nariadenie neodkladného opatrenia o zmene osobnej starostlivosti o maloletého.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Nariaďuje neodkladné opatrenie:

Maloleté dieťa O. H., J. XX.XX.XXXX dočasne zveruje do osobnej starostlivosti matky, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 11 ods. 1, § 1, § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, 2, § 363, § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, 2, § 330 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po oboznámení sa s aktuálnou situáciou v rodine, správou kolízneho opatrovníka a najmä s výpoveďou maloletého má za to, že za daných okolností je nevyhnutné do pomerov účastníkov zasiahnuť a upraviť pomery neodkladným opatrením. Maloletý je rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 19P/25/2020 zo dňa 16.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7CoP/63/2022 zo dňa 28.10.2022 zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždňovými intervalmi. Striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov sa už dlhší čas fakticky nerealizuje. Maloletý bol od konca minulého roka iba v domácnosti otca, avšak začiatkom apríla 2025 odišiel od k matke, v ktorej starostlivosti sa nachádza do dnes. Jednoznačne dospel k záveru, že v danom prípade realizovanie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a najmä návrat maloletého do domácnosti otca nie je aktuálne v najlepšom záujme dieťaťa. Maloletý sám na základe vlastného rozhodnutia odišiel od otca k matke, u ktorej sa zdržiava už viac ako mesiac. Viackrát prezentoval svoju vôľu ostať v starostlivosti matky, striedaniu domácností sa vyhýba, pričom svoje rozhodnutie verbalizoval aj otcovi, ktorý to avšak nerešpektuje. Naopak, otec sa aj napriek opakovanému odmietaniu a značnému citovému rozpoloženiu maloletého domáha, aby sa tento vrátil do jeho domácnosti. Konštatoval, že s celkovou situáciou a vzťahmi v rodine je oboznámený aj z predchádzajúceho konania, v ktorom vyšli najavo závažné podozrenia z manipulácie dieťaťa otcom, ktorý zároveň maloletému dával nevhodné a neslušné vzory správania, ktoré vyvrcholili konfliktom nielen otca, ale aj samotného maloletého dieťaťa s kolíznou opatrovníčkou. Z aktuálnej situácie v rodine vyplýva, že otec svoje neprispôsobivé správanie a vulgárne prejavy presmeroval na samotné maloleté dieťa, ktorá skutočnosť je absolútne neakceptovateľná. Mal za to, že návrat maloletého dieťaťa do domácnosti otca nereflektuje najlepší záujem ani vôľu dieťaťa. Správanie otca, ktorý sa nasilu domáha návratu maloletého dieťaťa do jeho domácnosti a starostlivosti, čím na maloletého vytvára nadmerný psychický nátlak a prejavovaný názor dieťaťa nielenže absolútne neakceptuje, ale dokonca sa zaň na maloletého hnevá považuje za dostatočne závažné na zasiahnutie do pomerov účastníkov konania neodkladným opatrením. Z tohto dôvodu s poukazom na odporúčanie kolízneho opatrovníka dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, u ktorej má dieťa vytvorené pokojné výchovné prostredie a v ktorej starostlivosti kolízny opatrovník nezistil žiadne nedostatky. Dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa prispeje k stabilizácii a upokojeniu situácie v rodine, ktorá skutočnosť nepochybne odzrkadľuje najlepší záujem dieťaťa.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení účastníkov konania

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec namietajúce nesprávne skutkové zistenia, neobstátie zisteného skutkového stavu, nesprávne právne posúdenie a nesprávne, resp. neúplné zistenie skutočného stavu veci. Uviedol, že nezhody s maloletým pramenili z toho, že vyžaduje od maloletého disciplínu, poriadok a plnenie si povinností v školskej a športovej oblasti. Maloletý je v pubertálnom veku, cíti rozkol medzi rodičmi a túto situáciu zneužíva. Poukázal na zhoršený prospech maloletého a neprospešné výchovné metódy matky. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za predčasné, neboli vykonané dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zároveň zisťovanie názoru dieťaťa má značné chyby, keďže nebol o uvedenom oboznámený a už v minulosti namietal zaujatosť kolízneho opatrovníka, preto konanie kolízneho opatrovníka označil za neobjektívne. Zároveň namietal, že súd nechal bez povšimnutia predchádzajúce lekárske správy a neprihliadol na vyjadrenia maloletého zo dňa 04.12.2024 a tiež na podané trestné oznámenie na matku v súvislosti s podozrením z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, čo je neakceptovateľné, neprijateľné a vykazuje známky arbitrárnosti a svojvôle. Uznesenie považuje za nezákonné, nakoľko nekorešponduje s výsledkami dokazovania, pretože súd si utvoril svojvoľné závery bez ohľadu na skutočný stav veci. Súdom tvrdená manipulácia maloletého nebola predmetom súdneho skúmania, resp. dokazovania odborníkom, preto súd nemôže takýmito nepodloženými závermi odôvodňovať svoje rozhodnutie. Ďalej uviedol, že maloletý nebude mať určite u matky duševnú pohodu vzhľadom na jej predchádzajúce správanie voči maloletému a podrobnejšie opísal zdravotný stav maloletého a jeho vyjadrenia v doterajšom priebehu konania. Výchovné prostredie matky označil za príčinu stavu, v ktorom sa dnes nachádza maloletý, preto je ho potrebné zmeniť a uvedené vyplýva aj z lekárskeho správ. Apeluje na súd, kto si vezme na zodpovednosť prípadné zhoršenie zdravotného stavu. Maloletý potrebuje stabilné a harmonické prostredie na svoje uzdravenie, ktoré však u matky nemá. Uviedol, že má vážne pochybnosti k nestrannosti konajúceho sudcu a znova poukázal na zmätočné a nesúvisiace úvahy, ktoré nie sú ničím podložené. Súd prvej inštancie zrejme nesprávne vyhodnotil dôležitosť záujmov jednotlivých účastníkov konania, predovšetkým maloletého a záujem matky autoritatívne povýšil nad samotný

záujem maloletého. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil nariadené neodkladné opatrenie v celom rozsahu.

6. Kolízny opatrovník k podanému odvolaniu otca uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením a vyjadrením súdu prvej inštancie, a to najmä s tvrdením, že postupoval dostatočne vecne a procesne správne, prihliadajúc na záujem maloletého. Pre lepšiu ilustráciu v rodine uviedol, že vyjadrenia otca sa nezakladajú na pravde, pretože úrad podal dňa 06.12.2024 na polícii len oznámenie na vedomie, dňa 02.12.2024 písomne dožiadal základnú školu o vypracovanie správy a taktiež oslovil pediatričku maloletého. Pred vykonaním pohovoru bol maloletý opakovane dotazovaný, či môže kolízna opatrovníčka vykonať pohovor vzhľadom na námietky vznesené v minulosti, na čo maloletý opakovane uviedol, že môže. Počas pohovoru, ktorý bol vykonaný aj za prítomnosti ďalšej pracovníčky maloletý opakovane vyvrátil tvrdenia otca, nestotožnil sa s jeho správaním a uviedol, že sa otca bojí, preto žiadal o utajenie vyjadrenia. Potvrdil, že aj správanie otca v septembri 2024 a následne jeho vyjadrenie na úrade nebolo jeho vlastným vyjadrením. Uvádzané skutočnosti otca ohľadom ubližovania matkou sa nezakladajú na pravde, pretože OR PZ v H. podanie otca odmietol, nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Poukázal tiež na to, že napriek tvrdeniam otca, že matka dieťaťu ubližuje, maloletého ponechal vo výlučnej starostlivosti matky na obdobie troch týždňov a odcestoval do zahraničia bez toho, aby sa o dieťa čo i len zaujímal. Má za to, že otec od roku 2020 nezmenil svoj postoj k matke a neumožnil jej plnohodnotne sa podieľať na výchove maloletého dieťaťa, neupustil od masívneho vystavovania dieťaťa konfliktu lojality. Podľa názoru kolízneho opatrovníka sa otec sám diskvalifikuje z rovnoprávneho postavenia rodiča, preto je aktuálne ponechať maloletého vo výlučnej starostlivosti matky.

7. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

8. Krajský súd v Prešove v priebehu odvolacieho konania kontaktoval kolízneho opatrovníka za účelom zistenia aktuálnej situácie v prípade maloletého. Kolízny opatrovník kontaktoval matku, ktorá uviedla, že maloletý je v jej výlučnej starostlivosti od apríla 2025, v tomto smere sa nič nezmenilo. Otec o syna nejaví záujem, nekontaktuje ho, na jeho výživu neprispieva a z úradu poberá náhradné výživné. Dodala, že starý otec (otec otca) vyhľadal niekoľkokrát maloletého v škole v čase školského roka, kedy spolu strávili niekoľko hodín a maloletý sa následne vrátil k nej domov. Uviedla, že starý otec navrhol maloletému, či by prišiel do jeho domácnosti, ktorú maloletý pozná, avšak maloletý sa mal vyjadriť, že z obavy, že tam stretne otca nepôjde do domácnosti starého otca. V ostatnom zotrvala na vyjadreniach doručených súdu. Kolízny opatrovník uviedol, že aj naďalej zotrváva na vyjadreniach, ktoré adresoval súdu a zastáva názor, že v uvedenej veci je v najlepšom záujme maloletého ponechať maloletého vo výlučnej starostlivosti matky. Zároveň k svojmu vyjadreniu pripojil aj uznesenie o odmietnutí oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu blízkej a zverenej osoby, ČVS: Q.-XXXX/X-I.-H.-XXXX zo dňa 28.02.2025.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), v spojení s ustanovením § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Svoje rozhodnutie odôvodňuje nasledovne.

10. Odvolaciemu súdu bola predložená vec v dôsledku podaného odvolania otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Predmetom prieskumu sa stalo posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o dočasnej zmene osobnej starostlivosti o maloletého. Vychádzajúc z osvedčených skutočností, obsahu spisu, odôvodnenia preskúmaného uznesenia i argumenty účastníkov konania predstreté v odvolacom konaní dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol o dočasnom zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, a to z nasledujúcich dôvodov.

11. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

16. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

17. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

18. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

21. V kontexte odvolacích dôvodov, nadväzujúc na správnu aplikáciu zákonných ustanovení a vecne správne závery súdu prvej inštancie, odvolací súd zdôrazňuje, že pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, to znamená naliehavá a nevyhnutná. Potreba zabezpečenia ochrany výchovy a výživy maloletých detí vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a sleduje najmä zásadne záujem maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletého je nevyhnutné upraviť bezodkladne; z tohto hľadiska je potrebné skúmať aj záujem maloletého dieťaťa na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletého bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy jeho pomerov; z uvedeného vyplýva, že pre splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné osvedčenie vyššej miery intenzity narušenia záujmu maloletého na napĺňaní jeho všestranných potrieb (čo vyplýva práve z predpokladu nevyhnutnosti bezodkladného zásahu, aby tento záujem maloletého bol ochránený); z toho na druhej strane vyplýva, že pre splnenie podmienky nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov maloletého pôjde zrejme v praxi predovšetkým o skutočnosti, ktoré evidentne zasahujú do konkrétneho záujmu maloletého na napĺňaní jeho všestranných potrieb.

22. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

23. Otec namieta závery súdu o existencii predpokladov pre nariadenie prijatého opatrenia a považuje ich za nesprávne aj vzhľadom k nedostatočne zistenému skutočnému stavu veci. Z doterajšieho priebehu konania bolo osvedčené, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti a rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-216 zo dňa 16.04.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-349 zo dňa 08.04.2020 bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždňovým intervalom striedania. Striedavá osobná starostlivosť sa fakticky realizovala do apríla 2025. Maloletý podľa jeho tvrdení po konflikte s otcom opustil domácnosť otca a od uvedeného času sa nachádza pri matke, ktorá zabezpečuje jeho osobnú starostlivosť. Podľa posledných zistení, otec sa s maloletým nestýka, neprejavuje o neho záujem a neprispieva ani na výživu syna. Otec v podanom odvolaní namieta výchovné prostredie a správanie matky, čo nemá byť v najlepšom záujme maloletého. Z doterajších šetrení a zistení kolízneho opatrovníka ani odvolací súd nemal osvedčené, aby na strane matky neboli vytvorené vhodné materiálne podmienky na starostlivosť o maloletého a taktiež neboli zistené ani žiadne iné nedostatky v správaní alebo konaní matky, ktoré by matku diskvalifikovali z osobnej starostlivosti o maloletého. Pokiaľ otec poukazoval na predbiehajúce trestné konanie vedené voči matke začaté na základe trestného oznámenia pre podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, tak uvedené bolo uznesením zo dňa 28.02.2025 odmietnuté, pretože nebol zistený dôvod na začatie trestného stíhania. Ani vzhľadom na otcove neosvedčené tvrdenia o nesprávnych výchovných metódach matky a o duševnej nepohode maloletého u matky odvolací súd nemal za osvedčené žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre prijatie záveru o nespôsobilosti alebo neschopnosti matky vykonávať adekvátne svoje rodičovské práva a povinnosti, a teda aj osobnú starostlivosť o maloletého.

24. Starostlivosť matky o maloletého a východné prostredie matky vyhodnotil aj odvolací súd za vhodné pre maloletého a aj keď otec nateraz neprejavuje o maloletého aktívny záujem, z dlhodobého hľadiska má záujem na tom, aby osobnú starostlivosť o maloletého vykonával výlučne sám, čo vyplýva z rozšírenia návrhu otca vo veci samej. Ako správne podotkol už súd prvej inštancie, za normálnych okolností by vzniknutá situácia nebola dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, avšak poukazujúc na správanie otca a jeho postoj, má aj odvolací súd za to, že je potrebná dočasná úprava pomerov súdnym rozhodnutím, čo zatiaľ napomôže k stabilizácii a upokojeniu v rodine. Z uvedených dôvodov odvolací súd rovnako vzhliadol potrebu dočasne upraviť pomery maloletého prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia tak, že maloletý bude dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky. Neodkladné opatrenie prijíma súd v konaniach starostlivosti o maloletých, pokiaľ je ohrozený alebo porušený záujem maloletého dieťaťa. V danej veci si záujem maloletého vyžaduje prijatie opatrenia, ktorého stabilizuje pomery maloletého dieťaťa.

25. Pokiaľ otec poukazuje na zdravotný stav maloletého, ktorý má byť zapríčinený práve správaním matky a ktorý je zachytený aj v predložených lekárske správach na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal, tak ani uvedená námietka nebola spôsobilá privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie uviedol už v odôvodnení svojho uznesenia zo dňa 19.12.2024, že správy pedopsychiatričky S.. V. nie sú relevantným dôkazom, keďže pri vyšetrení maloletého boli zohľadnené len vyjadrenia otca a odporúčania spomínanej lekárky prekročovali a prekračujú rámec jej odbornosti a kompetencií (viď bod 17. odôvodnenia uznesenia zo dňa 19.12.2024). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné prihliadať na uvedené lekárske správy ani v predmetnom prípade, s čím sa odvolací súd plne stotožňuje. Napriek tomu, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia osobitne nezopakoval túto skutočnosť nemožno uvedené považovať za pochybenie súdu prvej inštancie alebo za nedostatočné alebo svojvoľné odôvodnenie, keďže otec si bol tejto skutočnosti vedomý už skôr. Rovnako ani odvolací súd nepovažuje za správne a objektívne

vychádzať výlučne len z lekárskeho správ, ktoré sú zjavne tendenčne ladené voči matke, a to bez toho, aby ošetrojúca lekárka pri stanovení anamnézy maloletému vykonala pohovor i s matkou maloletého.

26. V odvolacom konaní sa oboznámil odvolací súd aj s obsahom pohovoru maloletého s kolíznym opatrovníkom, ktorého obsah si maloletý nežiadal sprístupniť otcovi a aj s ohľadom na uvedené a na maloletým prezentovaný názor, odvolací súd nepovažuje za nesprávne rozhodnutie, ktorým bol maloletý dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec síce namietal, že zisťovanie názoru maloletého obsahuje chyby, ktoré však odvolací súd nepovažuje za relevantné. Z obsahu spisu vyplýva, že pohovor s maloletým bol vykonaný nie z iniciatívy kolízneho opatrovníka alebo súdu, ale z iniciatívy samotnej matky, resp. maloletého s tým, že matka, ako aj samotný maloletý boli pred pohovorom dotazovaní (maloletý aj opakovane), či pohovor môže vykonať kolízna opatrovníčka, keďže v minulosti jej zaujatosť bola namietaná tak zo strany otca, ako aj zo strany maloletého. Matka, ako aj maloletý s pohovorom vykonaným kolíznou opatrovníčkou súhlasili a skutočnosť, že otec nesúhlasí zo subjektívnych dôvodov z kolíznou opatrovníčkou ešte neznamená, že na názor maloletého nie je možné prihliadať. Pokiaľ má otec za to, že u kolíznej opatrovníčky existovali alebo existujú dôvody pre jej vylúčenie, mohol sa uvedeného domáhať iným postupom. Kolízna opatrovníčka doposiaľ nebola vylúčená, preto mohla vykonať pohovor s maloletým.

27. Otec v podanom odvolaní poukazoval aj na vážne pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti sudcu, ktoré majú vyplývať zo zmätočných a nesúvisiacich úvah. Týmto tvrdeniam otca odvolací súd neprípísal právnu relevanciu, ktorá by spochybňovala nestrannosť konajúcej sudkyne súdu prvej inštancie. Pokiaľ má otec za to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepreskúmateľné, a teda nespĺňa požiadavky stanovené zákonom, mohol využiť a napokon aj využil svoje právo na podanie riadneho opravného prostriedku - odvolania. Ak prípadná zaujatosť sudkyne má spočívať v iných skutočnostiach, konaní alebo nekonaní zákonnej sudkyne, potom otec mohol vzniesť námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, ktorá by bola v prípade splnenia všetkých zákonných náležitostí prejednaná a rozhodnutá nadriadeným súdom. Otec však toto svoje právo doposiaľ nevyužil.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Vzhľadom na to, že nariadeným neodkladným opatrením sa dočasne mení posledná súdna právoplatná úprava vo veci starostlivosti o maloletého určená rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-216 zo dňa 16.04.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II, č.k. 19P/25/2020-349 zo dňa 08.04.2020 vo výrokoch I. a II., odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie s uvedeným upresnením.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).